

[Agerschau]

I den skriftlige fremsættelse betones det ofte, at den danske apoteksvirksomhed er veludbygget og velfungerende. Det gentages faktisk så ofte, at man kan undre sig over, hvorfor der overhovedet er grund til at lave om på noget som helst.

Som det er fremgået af mine tidligere bemærkninger, mener SF, at apoteksvirksomheden kan organiseres betydelig mere samfundsøkonomisk effektivt, end tilfældet er i dag. Det er vores opfattelse, at apotekssystemet først vil blive tilstrækkelig hensigtsmæssigt, når sammenblandingen af private og offentlige interesser bliver fjernet, altså at apoteksvirksomheden gøres offentlig.

Det overrasker os meget, at indenrigsministeren ikke mener, at der er behov for etablering af et plansystem for apoteksvirksomhed. Vi mener tværtimod, at det er helt nødvendigt, hvis området nogen sinde skal kunne styres ud fra samfundsmæssige interesser. Det kan ikke være rigtigt, at apoteksvirksomheden skal have lov til mere eller mindre at fungere efter de forhåndenværende søms princip, mens andre sektorer inden for sundhedssystemet forsøger at lave udbygningsplaner for bedst muligt at tilgode sundhedspolitiske målsætninger. Der er f.eks. ingen, der ved, om den indskrænkning af selvstændige apoteker, der er sket inden for de seneste 20 år, har været til gavn eller skade for det samlede sundhedssystem.

Det kan altså efter vores opfattelse ikke være rigtigt, at apoteksvirksomheden i den grad skal have lov til at fungere uden sammenhæng med det øvrige sundhedssystem. Der skal være sammenhæng, og det kan efter vores opfattelse i øjeblikket kun ske ved, at apoteksvæsenet går ind i det almindelige plansystem.

Fra forskellig side har der været udtrykt frygt for, at lovforslaget vil betyde en centralisering af apoteksvirksomheden til skade for mange lokalområder. Det er en frygt, vi til en vis grad deler, men kun til en vis grad, og vi vil være meget opmærksomme på det under udvalgsarbejdet. På den anden side mener vi, at en del af den produktion, der i dag foregår på apotekerne, med fordel kunne etableres i et regionalt samarbejde, uden at det ville gå ud over service og beskæftigelse i de lokale områder.

Vi anerkender, at der ligger et forsøg på en nødvendig stramning af samfundets sty-

ningsmuligheder i lovforslaget, men det ændrer ikke noget ved systemets grundlæggende mangler, og det beklager vi. I en erkendelse af, at der trods alt er tale om nogle stramminger og forsøg på offentlig styring, vil vi dog se nogenlunde positivt på lovforslaget i udvalgsarbejdet.

Knud Lind (FP):

Kong Frederik VII's valgprog var: »Folkets kærlighed – min styrke!« Skulle indenrigsministeren have et valgprog, må det lyde således: »Bemyndigelsernes antal – min styrke!«

Lovforslaget er én uendelig række ministerbemyndigelser. Indenrigsministeren meddeler tilladelse til og giver påbud om oprettelse, nedlæggelse og flytning af apoteksfilialer. Indenrigsministeren kan tilbagekalde en apotekerbevilling. Indenrigsministeren fastsætter regler om beføjelser og betegnelser for det personale, som beskæftiges på apotekerne. Indenrigsministeren fastsætter regler om beregning af apotekernes priser ved salg til forbrugerne af lægemidler. Indenrigsministeren meddeler tilladelser ... Sådan kunne jeg blive ved 46 gange. Skarpt forfulgt af sundhedsstyrelsen bliver det til i alt 71 bemyndigelser.

I sin vilde bemyndigelsesrus – som en Jeppe på Bjerget – giver indenrigsministeren sig selv et kongeligt hverv i § 20. Den gamle tradition, at man bliver apoteker ved kongelig bevilling, har indenrigsministeren mod apotekerfolkets ønske strøget. Ikke engang kongehuset går ram forbi. »Den bære kronen, som er kronen voksen«, står der i Hakon Jarl hin Rige. De selvgjorte bemyndigelser gør det ikke alene.

Det er skrap medicin, der serveres i lovforslag nr. L 100. En medicin med langvarige socialistiske bivirkninger.

MEFA skriver i sit brev af 24. november 1981:

»MEFA udtrykker herved forbløffelse over, at indenrigsministeriet har ønsket at holde dansk medicinindustri uden for den høringsprocedure, der er i gang.«

Lovforslaget har været 13 år undervejs, så der har ellers været tid nok. Det skinner igennem også i kapitel 5, der omhandler særlige regler om fremstilling af farmaceutiske